

да се среща същия псевдоним много начесто в две еднородни списания в едно и също време. А защо не е запазил повече за "Смях и съзи" псевдонима Ведбал, а го дарява на "Българан"? Защото, като Ведбал той вече беше спечелил популярност, на която редакцията на "Българан" държеше и не би искала да сервира на публиката нови псевдоними, които тепърва ще се утвърждават. И най-сетне, защо трябваше Ведбал да пише и в "Българан", когато имате свое списание? - На този въпрос, задавам му от ревниви смехосълзисти, той отговаряше така:

- Най-напред, по-сигурен съм в доброто качество на онова мое произведение, което е минало под критичния поглед на чужд редактор. Особено, когато този редактор е опитен, строг, ~~остроумен, и~~^{но} и вярно търпим, като Димитър Подвързачев. На едно мое стихотворение, минало през такава редакторски Сцила и Харидба, се радвам повече, отколкото че пет поместени в моето списание. Та кой ме контролира тук? Гали аз сам съм си редактор и критик? И друго: дойдат ми през седмицата теми за четири, за пет стихотворения; за няколко прози. Мога ли, бива ли да напечатам всичко това в "Смях и съзи"? Колкото и да се прикривам зад разни псевдоними, стилът ме издава. После, редакционната колегия се хваща все за моите произведения и не си дава труд да дири от други автори. Губиме сътрудници, не създаваме нови.

А имате и едно трето съображение, което макар и трето, и на трето място, не беше без никакво значение за един кръгло беден човек: издателството на "Българан" като ценеше много Ведбал, беше започнало да му плаща по малко хонорар, нещо, което ^{мис} не можеше да дири поне засега от "Смях и съзи".

- Моето е като брак, - смееше се Ведбал. - С "Българан" сключих брак по сметка, но сърцето ми е при "Смях и съзи"...

В бр. 8 на "Смях и съзи", Ведбал пак дава три стихотворения и една проза. С псевдонима "Южен Северняк" той печати стихотворение, изпратено уж от Беласица:

"Ний сме Южен Северняк!

Ний помразихме Сарая

и задухаме ли пак

бързо ще го пратим в рай!"

Френският генерал Сарай беше главнокомандуващ на англо-френските войски в Солун и естествено - прицел на тогавашните хумористи и сатирици. А затова, че пише от Беласица, без да е войник, Ведбал казваше:

- Какво дирият френци, англичани и арапи при Беласица? Ако те са